

der er Tale om at gaa videre og fuldstændig ophæve Skibsafgiften, kan jeg ikke undlade at komme ind paa det, som jeg allerede tidligere har tilladt mig at udtale, at der er forskellige Afgifter, navnlig Toldafgifter, som efter min Overbevisning trykke meget mere, end den udenrigste Skibsafgift vilde trykke i en saaledes modificeret Form, og som ikke alene trykke den Enkelte, men ogsaa særlig trykke hele Udviklingen her i Landet. Jeg sigter herved navnlig til nogle af vore Toldstatter paa Raastoffer. Jeg skal derfor gjøre, hvad jeg formaar med Hensyn til denne Sags videre Fremme, for at man kan opnaa en betydelig Nedsættelse i denne Afgift, jeg antager, som sagt, omtrent til Halvdelen, og jeg vil ønske, at dette maatte kunne naas snarest muligt, idet det forekommer mig, at Tidspunktet dertil nu er kommet; men jeg vil ikke let kunne gaa med til en fuldstændig Ophævelse af Skibsafgiften. Jeg skal i saa Henseende ogsaa gjøre opmærksom paa, at det andet Thing tidligere har modsat sig Ophævelsen af denne Afgift, medens det derimod har været villigt til at gaa ind paa en betydelig Nedsættelse. Jeg skal bemærke, at jeg ikke kan indrømme, at Konkurrencen med andre Handelsveie, hvilken Omstændighed absolut talte for Ophævelsen af den indenlandske Skibsafgift, taler for en fuldstændig Ophævelse af Skibsafgiften i udenrigst Fart. Endelig skal jeg tillade mig at bemærke, at her er Tale om ganske anderledes betydelige Summer end ved Ophævelsen af den indenrigste Afgift. Der var nemlig i hint Tilfælde kun Tale om en Sum af i det Hele 70,000 Kr., medens her er Tale om omtrent det dobbelte Betsøb. Jeg har ønsket, at det ogsaa under denne Behandling maatte komme frem fra de Medlemmers Side, som omtrent staa paa det samme Standpunkt som jeg, at man ganske vist meget ønsker, at denne Sag fremmes, men dog i en noget modificeret Form.

Svarling: Ved Finanslovens første Behandling omtalte jeg det Standpunkt, jeg indtog overfor den foreliggende Sag, og angav de Grunde, som bevirkede, at min Stilling overfor denne Sag var en noget anden, end den tidligere havde været, idet jeg paa Grund af senere indtraadte Omstændigheder var mere tilbøjelig, end jeg tidligere havde været, til at opgive denne Indtægtspost for Staten. Den ærede Finansminister imødegik kortelig mine Udtalelser, og gjorde navnlig gjældende, at den Betragtning, jeg havde fremført, at det nu væsentlig dreiede sig om en Transitafgift, idet der var Tale om en Transitforretning, som vilde blive standset ved Afgiften, ikke var korrekt, og at den Maade, hvorpaa jeg selv havde karakteriseret den Transit, som skulde skædes, viste, at det ikke var en Transit i streng Forstand. Jeg skal ikke strides med den ærede Minister om Ordet „Transit“; det er mig min-

dre vigtigt, hvad man vil lægge ind i dette Ord. Men jeg tror, at den ærede Minister gav dette Ord en vel snæver Betydning, og om han end fra et strengt formelt Standpunkt kunde have Ret, tror jeg dog, at i Realiteten havde jeg Ret, nemlig deri, at der her var Tale om en Trafik, hvis Diemed ikke var at indføre Varer her i Landet, men kun at lade dem berøre Landet paa deres Vej til andre Lande. Den Omstændighed, at de her i Landet skulde undergaa en forholdsvis mindre væsentlig Behandling, forekommer mig ikke just at gjøre Betegnelsen Transitvarer urigtig, naar man da ikke vil holde sig strengt til den tekniske Begrebsbestemmelse. Det staar fremdeles for mig, som om der er en Mulighed for at skaffe en Trafik tilveie, som kunde blive af Betydning for Kjøbenhavn, og tillige, som om den bestaaende Skibsafgift frembyder en ikke uvæsentlig Hindring for denne Muligheds Realisation. Men jeg fastholder tillige, hvad jeg allerede dengang udtalte, at der kun er Tale om en Mulighed, og at det væsentlig beror paa den kjøbenhavnske Handelsstands Energi og Dygtighed, om denne Mulighed skal blive til Virkelighed. Jeg skal ikke tilbageholde den Bemærkning, at, efter de Udtalelser, som i et Møde i „Nationaløkonomist Forening“ fremkom herom fra Repræsentanter for den kjøbenhavnske Handelsstand, har jeg ikke saa meget store Forventninger om, hvad der fra den Side vil blive gjort for at benytte den foreliggende Situation. Men det forekommer mig, at det alligevel kunde være rigtigt paa det nærværende Tidspunkt at ophæve en Afgift, som man i det Hele er enig om at betragte som en af de mindre heldige, maaſte endog den mindst heldige i hele vort Afgiftsvæsen. Tillige vil jeg dog her ikke undlade at berøre, at jeg ikke tror, at Alt dermed er gjort, hvad der fra Statens Side skulde og maatte gjøres for at fjerne Hindringerne for denne oftere berørte Trafik. Der er nemlig et andet Moment, som her kommer frem og i alt Fald i visse Forhold gjør sig gjældende. Man gaar ud fra, at Danmark vil have en Fordeel ved ikke at have den Indførselsafgift, som er bleven paalagt i Lydsland, men til Gjengjæld staa Danmark i andre Retninger tilbage for Lydsland, nemlig i Retning af Udførsel til Frankrig, idet den almindelige franske Toldtarif gjælder overfor os, medens der mellem Lydsland og Frankrig og mellem Frankrig og de fleste betydelige Lande bestaar Handelsstraktater, som modificere denne Tarif til Gunst for de Lande, med hvilke Traktaterne ere sluttede. Mellem os og Frankrig er der ingen Traktat, og vi maa paa forskellige Punkter betale højere Indførselsold end de fleste andre Lande. Det kan være, at det er en af Grundene til, at vor Omsætning med Frankrig er saa paafaldende lille, som den er, og tillige til, at den med Undtagelse af de sidste Aar væsentlig bestaar i Udførsel fra Frankrig,